

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1997/2020
17.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Привредни суд у Сомбору, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Суботици, ради новчаног обештећења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж рр 626/19 од 22.10.2019. године, у седници одржаној 17.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж рр 626/19 од 22.10.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж рр 626/19 од 22.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу, Судска јединица у Кули Прр 260/2019 од 02.07.2019. године, делимично је усвојен тужбени захтев тужиље и тужена обавезана да јој на име новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року исплати 400 евра у динарској противвредности, по средњем курсу НБС на дан исплате, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате; као и да му накнади трошкове поступка од 16.200,00 динара, са каматом од извршности до исплате. Део захтева за исплату преко досуђеног износа од 400 евра до тражених 360.000,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате је одбијен.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж рр 626/19 од 22.10.2019. године, одбијене су жалбе странака и потврђена првостепена пресуда у побијаном одбијајућем делу одлуке о главној ствари и делу одлуке о трошковима поступка. Захтев тужиље за накнаду трошкова жалбеног поступка је одбијен.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију ради усаглашавања судске праксе, погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка, на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11, 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиле као изузетно дозвољеној.

Наиме, наводима ревизије оспорава се одлука у погледу висине износа за који судови налазе да представља адекватно обештећење због утврђене повреде права и одлука о трошковима поступка. Имајући у виду да се у конкретном случају ради о одлуци о висини накнаде као адекватном обештећењу и одлуци о висини трошкова поступка, које зависе од чињеничног питања сваког конкретног спора, то нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Побијаном пресудом, имајући у виду означену вредност предмета спора, правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП. Према члану 479. став 6. истог закона, против одлуке другостепеног суда (у поступку у спору мале вредности) није дозвољена ревизија.

Из наведеног разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**